

И двамата войводи не носеха пушки, но на единъ конъ слѣдъ четата се носеше войводския багажъ, и тамъ се намираха и двѣ сръбски пибодиеви „острагуши“ съ по 200 патрона — на всѣки случай.

3.

На 15-й Юний четата подъ предводителството на Панайотъ войвода потегли отъ Зайчаръ къмъ Княжевацъ и вечерята преспа на Нови-ханъ, голѣмо село, което се намира почти на срѣдъ пътя мѣжду Зайчаръ и Княжевацъ.

Слѣдующия день рано-рано пристигнаме въ Княжевацъ, и макаръ и той да бѣше пѣленъ съ сръбски войски, пакъ ни расквартироваха по къщята и ханицата.

Знамето на четата се вардеше въ жилището на войводата, и при него имаше всѣкога по единъ часовой. Кой знае отъ гдѣ бѣше попадналъ въ четата единъ огроменъ влашки калпакъ отъ бѣла, страшно рунтава овнешка кожа. Часовой при знамето надѣваше този калпакъ на главата си въ знакъ на службеностъ, и при прѣдаването на поста на новия часовой, предаваше му и калпака. Това правило бѣше се завело отъ единъ звезекъ хжшпакъ, който като часовой при знамето застѣпилъ съ този калпакъ, и при смѣняването си, го предалъ на новия часовой, а този послѣдния на слѣдующия и т. н. т.